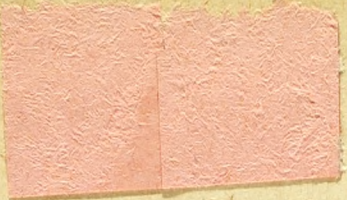

RMK I.
795

RMK I. 795

töredék

RMK I. 795

(Csonka péld.: A₄-B₄ lev. van meg,
utolsó levele csonka.)

Mikor követeket küldött az Ur Isten, hogy ő dolga földön jobban véghez menjen, leg gyakorta kettőt küldött kik serényben, s. hivebben el-jártak Ur követtségében.

Mikor az Ur Moysést arra borsátotta, Egyiptusból népét Israelt ki-hozza, ő szent akarattját Faraonak szóllya, társul ő melléje Aron Papot attá. *Exod. 4. 14.*

Abrahamnak jó hirt hogy az Ur izene, három Angyalt küldé szarándok képébe, edgyik meg-jelenté hogy magzatot szülne, az vén Sára néki kiben örvendezne. *Gen. 18. 2. Hebr. 13. 2.*

Kettei Sodoma el-süllyesztésére, annak földbe való bé-kecsztésére, méne jámbor Lothnak védelmezésére, parázna városból el-ki mentésére. *Gen. 19. 1. 29.*

Az vén Tobias-is szorgalmas vala, hogy az ő Fiának lenne uti társa, kivel bátorsággal járna ő utába, az miglen el-jura Rages városába. *Tob. 5. 4. 5. 6.*

Ugy mutatá Isten Rafaelt melléje, az ő szent Angyalát uti őltőzetbe, kivel kis Tobias dolgát nagy jó végbe, hagyván még isté- re az nagy Ninivébe. *Tob. 11. 1.*

Urunkhoz Baptista két Tanítvánt küldé, hogy ő néki arról bizonyságot tenne, ha ő volna amaz áldot Mag kit nézne, az Isten sz. népe s-kire figyelmezne. *Matt. 11. 2.*

Mikoron hetven két Tanítvánt rendele, edgyenként azokat el nem ereztette, az Ur Kristus, hanem kettőnként küldötte, predikállania széllyel Israelbe. *Luc. 10. 1.*

Szent Apostolit-is küldötte kettőnként, az széles világra szerre országoként, hogy tanitnának mint hatra az szerént, minden nemzeteket széllyel városoként. *Mar. 6. 7. Matt. 28. 20.*

Szamar óldani-is két Tanítvánt küldé, szép Jerusalemben az mellyen bé-méne, az vég Vatsora-is hogy el-készülhetne, sz. Pétert és Jánost el-küldé a végre. *Luc. 19. 29. Luc. 22. 8.*

Koporsojához-is ugyan ők futottak, fel-támadásáról midőn hirt hallottak, edgyűt imádkozni Templumban-is jártak, Samariában-is ketten borsátrattak. *Joh. 20. 4. Act. 3. 3. 8. 14.*

Hogy kettőnként jártak Kristus Tanítványi, lehernek ennek

szép

szép imillyen okai; Mert az háboruban egymást segitteni, valoban szükség volt sok helyt vigasztalni.

Az edgyes embernek dolga veszedelmes, jártába költébe felette felelmes, az Társaság pedig oh ki kellemetes, nyajassággal kedves sok haszonnal tellyes.

Salamon ez dolgot szépen jelentette, kettőt edgyűt lenni mert jóbnak itilte, azok társaságát hasznosnak intézte, hogy edgyik másiknak legyen segítője. *Eccl. 4. 9.*

Jay pedig az egynek mert hogy ha el-efik, nints ki fel-emelni ha el-tűszamodik, ágyba ha le-fekszik meg nem melegedik, kettő pedig edgyűt jó melegbe nyugszik,

Ha valamellyikre ellenség támadand, hogy meg-verje, ilye, velle szembe szálland, hogy ha társa akkor mellette fel-álland, minden ember ott szép győzedelmet láthat.

Tudván azért minden gyarló természetit, egyedül ne élyen s-járjon mert próbait, gonoszoknak szenvedni nagy sok kísértet, kikben ha akadand meg-bánnya eset.

Senki közzülünk nints olly erős fegyverbe, mint az Messias volt fel-öltözve Hűtbe, ne kívánczók hát élni kietlenbe, hanem társal élyen az gyülekezetbe,

SECUNDA PARS.

De vitæ Conjugatæ & Mulieris bonæ laudibus.

BOldog az Férfit ki tsendes Ház néppel, áldva vagyon Urtolel eszes Feleséggel, kedve szerént való gyönyörű tseléddel, távul ment illyentől Sathan kísértettel. *Eccl. 25. 11. 10.*

Ez illyen embernek többül napja száma, mindenkoron vagyon békés nyugodalma, szive tsendesz lévén vagyon tiszta álma, mert mellette vagyon kedves Házas-társa. *Eccl. 26. 1. 2. 3. 4.*

Kinek szép szavának az ő édes volta, az férje életét ugyan hofz-

huszszabbittya, okos el-méjétől kövéredik tsontya, szomorúságában ez vigasztaloja.

Jól tud ez halgatni a mikor szükséges, tsatsogo szavával garázdát nem keres, tselekedetiben, szovában szemérmes, mellyért mindenneknél igen ditsiretes. *Eccl. 26. 17.*

Ollyan ez hazábn mint égben fennő Nap, vagy mint kösség között jó példát ado Pap, senkire mód kívül nem huny és nem harap, mellyért korbáts ütést a háta nem-is kap. *v. 21.*

Kedves ennél lsten törvénye a melj szent, Templumba a mellyért férjével ő fel-ment, sok irigye vagyon ki reá fogat fent, gonosz hirt hamisan szent életére kent.

Nem gondol ezzel mert szive nem vádollya, ártatlannak magát mindenben talállya, effele dolgában Ura vigasztallya, jó hire nevében az ő pártját állya.

Ő is mindenben csak jámbor Urától vár, őrizi marháját hogy ne talállya kár, ház gondviselésbe forog gyakran és jár, nem fér erköltséhez semmi motfolyás sár.

Ő egy Latortól is ajándékot nem vött, azzal ő Uranak szivében kárt nem tőtt, tőkélletességre mindenkor gondgylőtt, hogy buja Iffaktól sokszor próbálást vött.

Mert nem lehet soha olly tiszta Matrona, ha kit ajándékkal az Lator kínálva, azt jó kedvel tőlle köszönettel kapna, azzal gyanságba magát hogy nem hozna.

Inkább rongyoson jár nagy alázatoson, hogy sem latortól vött ruhában sétallyon, jámbor Ura előt csak kedvet talallyon, feleyti hogy máshoz hűséget mutasson.

Szaporitoja ez férje jóságának, nem adván ő magát az rut tékozlásnak, meg-nyittya az markát az szegény Koldusnak, bő jutalmát várván az alamisnának.

Szomorú Uranak valahová mente, ő tőlle sokáig való távolléte, senki addig néki örömet nem nézte, mig férje távul könyörgőt érette.

Ennek Ura haza semmi kárra nem jött, mert honn felesége mindennel jól tőt, meg érkezésében nagy vidámságlőtt. Uranak halát adván hogy tőlle áldást vött.

B Több

Több áldási között mert bizony nagy áldás, az szent Ur Istennek az eszes házastárs, ott vagyon Istenben való gazdagodás, hol feleség miatt nintsen a kár vallás.

Ezüstnél aranynál drágább az Gyémántnál, sok ezer forintot érő szép joszágnál, vont ezüstbe jár is más nem szebb nálánál, mert jó erkölcs ékebb a bársony ruhánál.

Ez jámbor férjének drága koronája, mint Salamon Király regenten meg-irra, szent Pál is az illyent dűtsőffégek mondgya, mint kiben embernek vagyon minden jova. *PROV. 12.*

Illyent ad az Isten az jámbor embernek, az ki ősvényén jár ő szent Törvényének, folyását meg-áldgya tellyes életének, örömmel tölti bé szívét ő hívének.

Illyent vévén ember az kegyes Istentől, érette könyörgést nyuytsón igaz hitből, hogy Isten éltesse kegyelmességéből, edgyesfége ezzel kövessen szívéből.

Mert ez által többül édes nemzetsege, maradékokra is elterjed az híre, szaporodo lévén kedves felesége, Afsztalánál le-ül rendel szép gyermeke.

Az kikre hagyhattya Istentől vőtt jóvát, haszontalan helyre nem költi aranyát, mert előtte láttya szép fiát leányát, az kiknek kezekben szálittya joszágát.

Ha meg betegedik léfzen ki emelni, erőtlenségében a karjait fogni, előtte szép társát láttya fenn állani, gyermekit is az kik kezdi vigasztalni.

Ha ételt vagy italt kíván menten adnak, valamit szemei szégnének kívánnak, fogyatkozása nints semiből dolgának, sőt könyebsege lesz nyomoruságának.

Hogy ha fekvésében ágya keménedik, azt mindgyarást puhán ő néki meg-vetik, leple és mindene szép tisztán tartatik, feje ha lecsúszik fellyeb támasztatik.

Ha pedig Istennek kedves akarattya, hogy ő tőlle lelkét magához kívánja, abban is van neki nagy vigasztalása, mert halála után léfzen ki sirassa.

Szép társas-gyermeki koporfoja körül, ő hideg tetemir ottan fogják

fogják környül, jay szoval sirattyák szomorodot szüből, tudgyák hogy ez után nyavalyájok többül.

Nagy zokogásokkal késerik a sirba, jay jaj édes Apám kiáltják azonba, inimmár maradunk csak az nagy árvaságba, nállad nélkül észünk gyámoltalanságba.

Hogy külső jelét is bánattyoknak adgyák, szomorú ruhába Attyokat gyászolják, hogy tőlle meg-váltak azt szüből fájlalják, jártokba költőkbe csak őtet fuhaytyák.

Hát bizony embernek sok okokra nézve, jobb s hasznos mindenben társal való élte, Isten is kezdetbe böltsen úgy rendelte, hogy ember egyedül világban ne élne.

Ti kik azért edgyes életet követtek, ekkédiglen s igen nyomorultul éltek, ez hasznos tanátsnak kérlek engedgyetek, hogy tselédes Atyák ez után legyetek.

Láttjátok-e melly szép és gyönyörűséges, társal való élet hasznos kellemetes, mind lélekre, testre nézve hidd szűk seges, akár mint tsátsogion a Barát szerzetes.

Magatok kárával meg-tapasztaltatok, mennyi akadályban a miatt juttatok, hogy ez ideiglen társ nélkül voltatok, én az tanáts, inimmár meg okosodgyatok.

Adgyon Isten annak tsendesz hársot, szívem szerint kérem s kedves állapotot, ki magát ismervén bűnében el-hagyot, a szent házasságra szüből kívánczozott.

Minden jova erre az Istennek szálljon, és ő szent Felfege jobba felől álljon, hosszú élettel is illyetént meg-áldgyon, az mellyért ő néki halá-adást mondgyon.

Ez néhány Verseket egy jó akaromnak, Eva nélkül élő hű Patronusomnak, irám hogy engedgyen az én tanátsomnak, és Istentől társot kérjen ő magának.

Mikor ezer hatszáz negyven-három folyna, az zöldellő Majus fogyo félben volna, az szép Nyárád vize naponként tisztulna, szerzem ez éneket hírül hogy maradna.

V E G E.

Cantiuncula
DE
NATURA
ET
PROPRIETATIBVS
GALLI,
ET QUARE SUPRA TEMPLUM
ponatur.

*Quæ quondam Latine modulata, nunc verò in Hungaricum
idioma translata:*

Stephano Török Colossi, Ministro verbi Divini
in Csikszentmarton.

A' Tékoszlofin Historiája notájára.

Enyomtatvány (D iv) HKszo 1883. é. 24. l!
1) löcsei Kalendarium, — most ezt kaptam
1901 júniusban:
2) 1711 előtti, — ezt mutatja helyesírása,
írás módja: Lelekt, Varado, Callan...
3) 1686 és 1711 közti időből való, — most
vásáryegyzékben vált török - hódolt helyne-
vek vannak: máj.: Szecseny, Losonc, Gyönyörű,
Várad.; júl.: Losonc, Jeno, Szallgom; aug.: Kecse-
met, szep.: Pápa, Fejervár, Szeged; okt.: Várad, Vár-
nev: Rorosjeno, Kecsemet.

4) vásáryegyzék szerint Solhard (V. 5) és Szaniszló
(V. 8) közé esik Brandi vñap, tehát máj. 6 vagy 7;
tehát Pünkösdi vñap máj. 13 vagy 14; ilyen pedig
a kortani táblák szerint.

Szabo J. K. 795. sz:

Az Edgyes Életnek kedvesen is káros voltáról,
az Társasálat valónak gyönyörűséggel helyes hasznáról,
s- az jó Gazda amennyek díksíreirek írtak Versek.
Az fariseus és Jukar Enke nőjára. Ezek mellet
adatok az Káráról volt Hasznalatosigban
a Papok kivétel való Enke is. a Stephano T.
Colossino [= Kolosi Török Kivétel] Genes. 2. 18. Nem
jó emberek egyedül lenni, azoknak segítők terem-
tek neki, hogy ő elölle legyen. Köcsen. Nyomtatást
1647. Eszterházy. 4v. 8-19-2v = Szallgom lev.

1. Kiadás: H. é. n. (Kolovár 1643) - nyomat: Köcsen 1648
és 1646. (1714) (1714) (1714)

Peeti egyetem. — Magyar Szallgom Kézirában.
[A többi kiadás más lapozással!]

ad löcsei
35. xii. 20.

Cantiuncula
DE
NATURA
ET
PROPRIETATIBVS
GALLI,
ET QUARE SUPRA TEMPLUM
ponatur.

*Quae quondam Latine modulata, nunc verò in Hungaricum
idioma translata:*

Stephano Török
in C

A' Tékozi

Mértan — nagy

« 64. 54.

« 40. 53.

« 32. 52.

« 24. 51.

16 oldal, n

Megrendelési
szám.

Enyomtatvány (D ív) 11 Kézle 1883. é. 24. l!
1) löcsei kalendárium, — mest alt kaptam
1901 júniusban:
2) 1711 előtti, — ezt mutatja helyesírása,
írás módja: Lelekt, Varadő, Callan...
3) 1686 és 1711 közti időből való, — mest
vásárjegyzékében vált török - hódolt helyne-
vek vannak: máj: Szécsény, Losonc, Gyónagyos,
Várad; júl: Losonc, Leng, Széklogom; aug.: Kecse-
met; szept.: Pápa, Fejérvár, Szeged; okt.: Várad, Vác;
nov.: Borosjenő, Kecskemét.
4) vásárjegyzéke szerint Solhard (V. 5) és Szaniszló
(V. 8) közé esik Brandi vñap, tehát máj. 6 vagy 7;
tehát Pünkösdi vñap máj. 13. vagy 14.; ilyen pedig
a fenti évkörben a kortani táblák szerint
csak 1690. (Szabó I. kez. vñap nem ind löcsei
kaptam!) 1935. XII. 20.

Vagy amattalan, hog
Igy fok Pap meg-gyöz
Helytád gonofz ördö
Tyukoknak fok fe
Es szorgalmatos gond
Hivek gyülekezetit az
Tanittya és mi kedves
Mint Királynak a
Kakafnak ugy tetején v
Mint Vitéznek lábain
Minél vénebb annál sz

S Okan vannak à Papok között kik nem tuggyák,
Templumokra à Kakast de miért tfinállyak.
Azt tőlem rövideden most meg-tanolhattya,
Beszédemre fűlőket ha alkalmaztattyák.

Istennek tsodálatos teremtet alattya,
Az Kakas és à Papnak világos példája,
Mint kire bizattatott Ur házának gondgya,
Mellyért szüntelen vigyáz készen talpon álva.

Templumra függesztetet Kakas az szél ellen,
Noha tőfikorogdogal fejet emel menten,
Gonosz ellenség jötét Pap-is értvén ébren,
Légyen s-magát az Nyáijért vessé-is ellenben.

Láttuk néha az Kakas hogy igen meg-restül,
Vagy álhatatlan, hogy ha ingattatik széltől,
Igy fok Pap meg-győzötven az otsmány restsegtől,
Helyt ad gonosz ördögnek nem felvén tőritől.

Tyukoknak fok feregít az Kakas vezeti,
Es szorgalmatos gondgyát azoknak viseli;
Hivek gyülekezetit az jó Pap vezérli,
Tanittya és mi kedves Istennél tselekszi,

Mint Királynak à fején vagyon Koronája,
Kakasnak ugy tetején vagyon az Taréja,
Mint Vitéznek lábain vagyon Sarkantyuja,
Minél vénebb annál szebb s-fényesebb az Tolla.

Megrendelési
szám.
50. 16 oldal, n
51. 24 «
52. 32 «

Mértan — nagy

Az Pap ki Nyáynak akar jól előtte járni,
Kalapot mint Koronát fején kell viselni,
Az Lelki farkantyúval testét ösztönözni,
Szükség az szent igével erőtlent biztatni,

KAKASnak éneklését halván az Oroszlán,
Meg-felemlik és el-fut rayta álmélkodván:
Az ördög is PAPoknak kiáltását halván,
El-távozik azoknak vigyázását látván.

Fejér szinnel szokott az szentség példáztatni,
Melyben illendő Papnak fel-öltözve lenni,
Kik undok bujasaggal magok ferteztetni,
Nem akarják, azoktól fog ördög el-futni.

Az KAKAS feleségit szárnyaival veri,
Ha idegen Kakashoz pártolni meg-érti:
Igy Papnak Halgatoit illik castigálni,
Isten törvénye ellen kik szoktak vétkezni.

Buza szemre az Kakas avagy egyéb magra,
Ha talál, feleségit ki-tegeti arra,
Kiket leg inkább szeret azok közt fel-osztja,
Illyen gondviselést hozzájuk mutattja.

Jo Presbiter ebben is az Kakast kövessed,
Szent irás tiszta magvát az Hiveknek hintsed,
Es az Lelki eledelt, azokkal közöllyed,
Ez drága jo illatu virággal élteszed.

KAKASok tojásabol terem Basiliscus,
Az mint erről nagy szépen irt egy Historicus,
Sáthán mérge öregbül hogy az Clericus,
Negy genter vigyazza mit mivel az Laicus.

Az

Az üdö változását az Kakas meg érzi,
Mikor Estve vagy Nappal gyakran kezd szollani:
Pap-is jóvendő romlást hogy eszében vészi,
Szorgalmatosban kezdgye az bűnöst feddeni.

Hogy nagy szépen hordozza Kappā az tsirkéket,
Aszszonyok ez dologért meg kedvelik őtet;
Az Szent életű Pap-is tanítván az népet,
Talál mind az Istennél s-embereknél kedvet.

Kakas nem vesztegli el az estveli üdőt,
De fel repül s-tyukokkal keres Kakas ülőt,
Eyfelkor hogy jelentse az reggeli üdőt,
Az Nappali és minden munkára illendő.

Igy az Pap-is világi dolgot meg-utállyon,
Az Földről ő Nyájával az Menybe szárnyallyon,
Annak boldogságára jo utat mutatson,
Az joknak példát adgyon szüntelen tanitsón.

Mikor éjfel az Kakas kezd kukurikolni,
Magát az szárnyaival tsapdossa és veri,
Pap-is előszőr magát kezdgye tanítani,
Hogy nyája betegségét tudgya orvoslani.

Tanito az Istennek bölts követője légy,
Kinek tiszteletire reggel Templomba mégy,
Jozanon és szentül ély, esztelenül ne tégy,
Imádsaggal az Urтол térésre üdőt végy.

Olvas, tanolv
Az Urnak, ho

Halgatoiddal edgyűt az öröksejbe szály,
Mellyet szerzet az Krisztus ki Attya jobján áll.

Ha külömben tselekszel bizonyoson tudgyad,
Hogy Papságra magadat tsak héában adtad,
Az Istennek igijét nem jól prędikáltad,
Tsak béres voltál mikor az Népet oktattad.

KAKAS természetiről legyen elég è most,
Kit Papok ha követtek Krisztus jutalmat ofzt,
Mennyei Koronáról hidgyétek meg nem foszt,
Nyájakrol el-térit minden-féle gonoszt.

V E G E.

